

ใบความรู้ เรื่อง ฉากละคร
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การจัดนิทรรศการผ่านกิจกรรมละครเวที
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ฉากละคร
รายวิชา ศิลปะ ม.๓ รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ชื่อ.....นามสกุล.....ห้อง.....เลขที่.....

ใบความรู้ที่ 1
เรื่อง ฉากละคร (Setting)

ความหมาย

ฉากละคร หมายถึง สถานที่ที่เป็น
สิ่งแวดล้อมหรือสภาพแวดล้อมของตัวละครและ
เป็นพื้นที่สำหรับการแสดง โดยสถานที่นี้จะ
ออกแบบเพื่อให้เน้นการกระทำและความขัดแย้ง
ของตัวละครและแสดงถึงสถานที่ เวลา ยุคสมัย
อย่างชัดเจน เพื่อให้เห็นสภาพแวดล้อมของตัวละคร
มากยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจบริบทของการ
แสดงและเรื่องราวมากยิ่งขึ้น

การออกแบบฉากที่ดีจะช่วย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติศาสตร์
ฉากละคร

ฉากละครสมัย
กรีก-โรมัน

ฉากละครสมัย
เรอเนสซองส์

ฉากละครสมัย
ศตวรรษที่ 19 -
ปัจจุบัน

ยุคกรีก-โรมัน

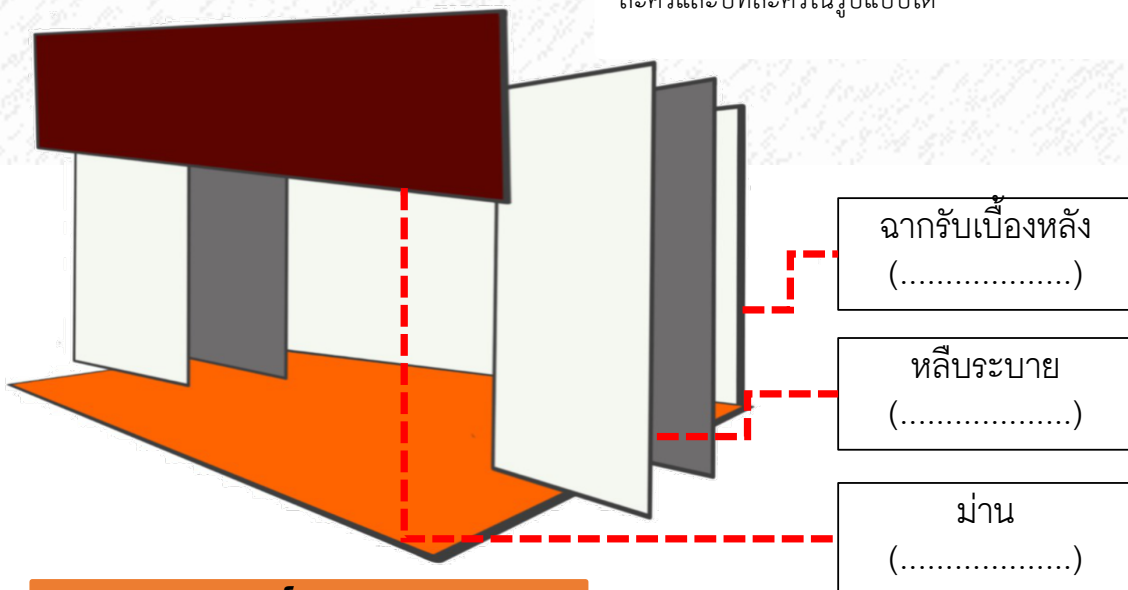
มีการใช้ฉากละครที่เป็นภาพวาดขนาดใหญ่ และใช้
อุปกรณ์ประกอบฉากต่าง ๆ ที่มีลักษณะเหมือนจริง
หรือที่เรียกว่า Realistic setting โดยชาวโรมันจะใช้
เครื่องประกอบฉากที่สามารถแยกเป็นชั้น ๆ แต่ทาสี
เลียนแบบของจริง หรือบางครั้งอาจนำของจริงเข้า
มาใช้ในฉากเลย อย่างการนำเสาโรมันมาตกแต่งให้
สวยงามแล้วนำเข้าฉาก หรือการใช้เครื่องประกอบ
ฉากที่ลอกเลียนแบบธรรมชาติ เช่น ภูเขา ถ้า ก่อน
หิน เป็นต้น

ยุคเรอเนสซองส์

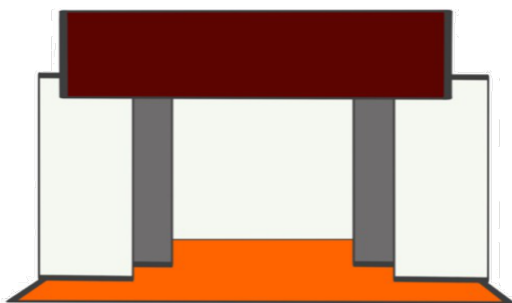
ฉากละครในยุคนี้มีการปรับเปลี่ยนเป็นลักษณะของหลักระบายที่แบ่งเป็นชั้น ๆ ลึกเข้าไปในเวที หรือเรียกว่า “.....” โดยแต่ละชั้นจะถูกบรรจุวาดลงผืนผ้าใบหรือวัสดุที่แตกต่างไปตามยุคสมัย จากศิลปินที่มีชื่อเสียง วาดเป็นภาพอาคารสิ่งปลูกสร้างที่มีลวดลายวิจิตรงดงาม

ยุคศตวรรษที่ 19 – ปัจจุบัน

ฉากที่มีลักษณะเป็นภาพวาดสองมิติ เริ่มเสื่อมความนิยมลงด้วยแนวคิดที่ว่า ฉากสองมิติ เป็นเพียงการแสดงให้เห็นว่าศิลปินที่วาดมีฝีมือมากน้อยเพียงใด แต่ไม่สามารถสะท้อนแนวคิดที่แท้จริงของบทละคร ฉากละครแบบใหม่ ๆ จึงมีกลไกซับซ้อนขึ้น ปรากฏเป็นฉากละครแบบสามมิติที่ประยุกต์เทคนิคแบบใหม่ ๆ เข้าไป เช่น แสงสี ระบบกลไก การฉายภาพจากโปรเจคเตอร์ เป็นต้น ซึ่งเอื้ออำนวยให้สามารถนำเสนอบทละครได้อย่างตรงตาม ความต้องการของผู้กำกับและนักแสดง โดยได้พัฒนามาอย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันฉากละครมีความหลากหลายมากขึ้นอยู่กับผู้กำกับว่าต้องการจะนำเสนอฉากละครและบทละครในรูปแบบใด

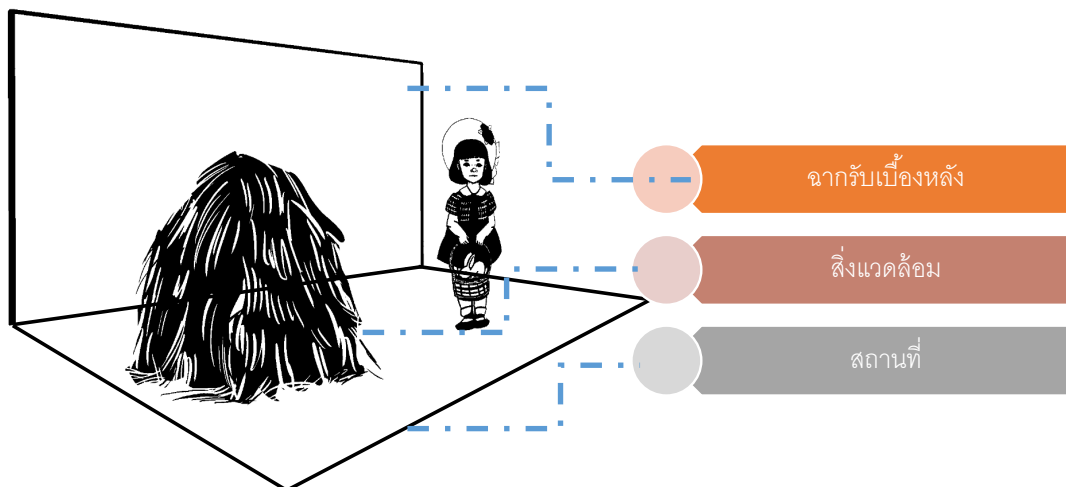

ยุคเรอเนสซองส์

ส่วนประกอบของฉากละคร

ฉากละครประกอบด้วย 3 ส่วน

สถานที่ (Place)

สิ่งแวดล้อม (Local)

ฉากรับเบื้องหลัง (Scenery)

- บริเวณทั้งหมดของการแสดงที่มีส่วนประกอบอื่น ๆ และนักแสดงอยู่
- อุปกรณ์ประกอบฉากทุกชิ้นที่ปรากฏอยู่หน้าฉาก รวมทั้งตัวนักแสดง และแสงเสียง
- ฉากส่วนที่อยู่ด้านหลังสุดของนักแสดงและอุปกรณ์ประกอบฉาก สามารถออกแบบได้หลากหลายขึ้นอยู่กับฉากนั้น ๆ

รูปแบบฉาก (Form)

รูปแบบฉากเรียกอีกอย่างว่า types of stage setting หรือ physical set สามารถสื่อถึงสถานที่เหตุการณ์ต่าง ๆ ในฉากที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน สามารถแบ่งสถานที่ในฉากได้ 3 ชนิดดังนี้

ฉากภายใน (Interior setting)

คือ ฉากที่แสดงภายในของสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ประกอบด้วยกำแพงอย่างน้อย 1 ด้าน หรือมีเครื่องประกอบฉากที่สื่อถึงตัวอย่างภายใน เช่น

ฉากภายนอก (Exterior setting)

คือ ฉากที่แสดงภายนอกอาคาร ที่อยู่อาศัย ชายคา บ้าน รั้วหน้าบ้าน ในป่า ภูเขา หรือสถานที่ใดที่ปรากฏท้องฟ้าปกคลุมหรือปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างชัดเจน หรือมีเครื่องประกอบฉากที่สื่อถึง เช่น

ฉากแบบผสมระหว่างฉากภายในและฉากภายนอก (combination of interior and exterior)

คือ ฉากที่ออกแบบให้สามารถเห็นได้ทั้งภายในและภายนอกของสถานที่นั้น ๆ โดยอาจใช้แสงในการเปิด-ปิดไฟช่วยแบ่งฉากภายในและภายนอก

รูปแบบฉาก (Form)

มีออกแบบหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถของผู้ออกแบบฉาก เราสามารถแบ่งรูปแบบได้ดังนี้

- Drop and wing set หรือ เป็นรูปแบบฉากที่มีหลังม่าน มีพื้นหลังในสุดเป็นฉากรับเบื้องหลัง Cutdrops หรือ Backdrop ด้านข้างเป็นหลังแบบ Wing drops มีลักษณะเป็นแบบทันสมัย (Stylization) หรือ แบบเหมือนจริง (Realism) หรือ แบบหรรษา (Theatricalism) ฉากประเภทนี้เหมาะกับการแสดงที่ ballet หรือ musical theatre หรือ modern dance

- Box set หรือ เป็นรูปแบบฉากที่มีฉากผนัง 3 ด้าน และ 1 ด้านเปิดให้ผู้ชมรับชม มีลักษณะแบบเหมือนจริง (Realism) หรือ แบบธรรมชาติ (Naturalism) แต่แสดงภาพเป็นลักษณะเหนือจริง

ฉากแบบ Box set มีด้านหนึ่งเปิดออกให้ผู้ชมเห็น

- Permanent set หรือ หมายถึง รูปแบบฉากที่เป็นโครงสร้างถาวรไม่เปลี่ยนแปลงตลอดการแสดง ยกเว้นบางครั้งอาจนำเครื่องประกอบฉากที่เป็นโครงสร้างย่อย ที่เรียกว่า (Set pieces) หรือ แบบห้อยด้านบน (Flown units) มีลักษณะเข้าได้ดีกับฉากแบบโครงสร้าง (Formalism)

ฉากในภาพ เห็นถึงบ้านที่โดนตัดผนังออก
และเน้นโครงสร้าง

- Unit set หรือ เป็นรูปแบบฉากที่เป็นโครงสร้างไม่ถาวร สามารถเปลี่ยนแปลงตลอดการแสดง มักขึ้นรูปทรงง่าย ๆ ที่จะเปลี่ยนความหมายไปเมื่อเปลี่ยนตำแหน่ง
- Symbolic set หมายถึง รูปแบบฉากที่ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ มาสื่อความคิดของบทละครที่ต้องการสื่อสารกับผู้ชม โดยรับเลือกและตัดสินใจจากผู้กำกับ เช่น ไม้กางเขนบ่งบอกถึงโบสถ์ ธงชาติบ่งบอกถึงประเทศนั้น ๆ นักพิราบขาว บ่งบอกถึงความอิสระ เป็นต้น

- Skeleton set หมายถึง รูปแบบฉากที่เน้นโครงสร้างของสิ่งก่อสร้างหรือสถานที่ฉากจะถูกตัดรายละเอียดออกหรือไม่บ่งบอกสถานที่แน่นอนว่าเป็นที่ไหนแต่สื่อความหมายถึงบทละครและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

- Multi – set หรือ หมายถึง รูปแบบฉากที่สร้างขึ้นโดย มีจุดมุ่งหมายให้เหตุการณ์มากกว่า 2 เหตุการณ์สามารถเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์เดียวกันอย่างต่อเนื่องหรือเกิดขึ้นพร้อมกัน

สไตล์ฉากละคร (style)

เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากสำหรับการออกแบบฉากละคร หากกำหนดสไตล์อย่างชัดเจน ผู้ออกแบบจะสามารถดำเนินการออกแบบได้อย่างเป็นระบบขั้นตอน โดยสามารถแบ่ง สไตล์ของฉากละครได้ดังนี้

แบบธรรมชาติ (.....) คือ ฉากที่ถอดแบบมาจากสถานที่จริงหรือบรรยากาศจริง เช่น ฉากในภาพยนตร์

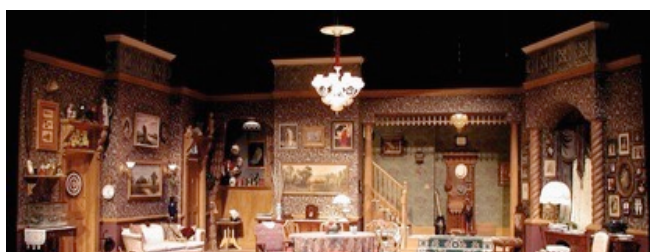
แบบเหมือนจริง (.....) คือ ฉากที่เลียนแบบมาจากสภาพความเป็นจริง อย่างน้อย 80 – 90 % บนพื้นฐานความสมจริง โดยอาจตัดรายละเอียดบางส่วนที่ไม่จำเป็นออก แต่ยังคงสมจริงอยู่ เช่น เพดานห้อง ลวดลายบนพื้นห้อง

แบบเรียบง่าย (.....) คือ ฉากที่ตัดรายละเอียดที่ไม่จำเป็นออกทั้งหมด เหลือเพียงเครื่องประกอบฉากที่จำเป็นที่ต้องการให้ละครสื่อสารกับคนดูเท่านั้น เช่น โต๊ะอาหารสื่อถึงห้องอาหาร ต้นไม้หนึ่งต้นแทนต้นไม้ในป่า

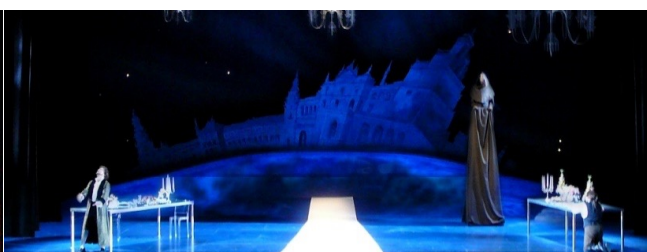
แบบเลือกเฉพาะส่วน (.....) คือ ฉากที่เลือกเพียงประกอบของฉากที่มีความหมายเฉพาะและเหมาะสมกับละครเรื่องนั้น ๆ นำมาขยายให้ได้รูปแบบสีสันที่เหมาะสม เป็นการเน้นฉากส่วนนั้น ๆ

แบบเน้นแสดงอารมณ์ความรู้สึก (.....) คือ ฉากที่แสดงความลึกลับที่ซ่อนไว้ภายในจิตใจ เน้นการสื่อสารอารมณ์และสื่อความคิดเห็น ไม่เน้นเรื่องรูปฟอร์ม ภาพที่เกิดขึ้นมักเป็นภาพเบลอ ๆ จาง ๆ

แบบเน้นสำแดงอารมณ์ (.....) คือ ฉากที่เป็นสัญลักษณ์นิยมแบบเกินจริง เพื่อสร้างแรงกดดันทางอารมณ์ของละครนั้น ด้วยการบิดเบือนหรือขยายรูปทรง ด้วยการใส่แสงสีเสียงเข้าช่วย

ฉากนี้เป็นฉากที่เลียนแบบจากบ้านจริงแต่ตัดส่วนเพดานออก

ฉากนี้เป็นฉากที่ตัดทุกส่วนเหลือเพียงโต๊ะอาหารเพื่อสื่อถึงห้องอาหาร

แบบสัญลักษณ์ (.....) คือ ฉากแบบที่สามารถเนรมิตภาพความคิด และบรรยากาศ ผ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์แทนความคิดให้ปรากฏในรูปวัตถุที่สามารถมองเห็นได้

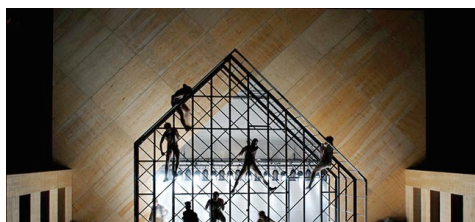
แบบแผงหลายชิ้น (.....) คือฉากจำนวนหลาย ๆ ชิ้น โดยวาดภาพลงบนแผ่นไม้หลาย ๆ แผ่น แล้วตัดตามแบบเป็นชิ้น ๆ สามารถตั้งอยู่ได้ด้วยตัวเองบนเวที เช่น ต้นไม้ แผงประตู

แบบโครงสร้าง (.....) คือ ฉากที่ไม่เน้นความเหมือนจริง หรือบ่งบอกว่าสถานที่นั้นเป็นสถานที่ใด ประเทศใด โดยเน้นไปที่โครงสร้างของวัตถุในฉากนั้น ๆ

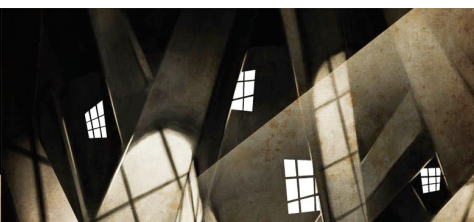
แบบโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม (.....) คือ ฉากที่เน้นพื้นหลังของตัวละคร เป็นแบบโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมหรือกลไลต่าง ๆ ไม่แสดงพื้นผิว เน้นการตัดทอนเพื่อให้การเคลื่อนไหวของนักแสดงเป็นไปได้ง่าย

แบบทันสมัย หรือแบบการ์ตูน (.....) คือ ฉากที่มีคุณลักษณะเฉพาะสามารถปรับเปลี่ยนไปได้ เป็นการใช้กราฟิก มีการขยายสัดส่วน บิดเบี้ยว และโครงสร้างของสัดส่วนต่าง ๆ มีสีสัน ลายเส้น และเป็นการเลียนแบบรูปฟอร์มแห่งความจริงแบบธรรมชาติ แต่มีรูปแบบเกินจริง ที่คุ้นเคยและใกล้ชิด เช่น ฉากในหนังการ์ตูน หนังสือตลก โดยจุดประสงค์คือต้องการแสดงถึงความสดใส

แบบหรรษา (.....) คือ ฉากที่นิยมใช้กับโรงละครแบบโพรซีเนียมเป็นหลัก (โรงละครแบบโพรซีเนียม เป็นพื้นที่การแสดงถูกแบ่งออกจากบริเวณที่นั่งของผู้ชมอย่างชัดเจน ด้วยกรอบของเวที) มีการใช้ลึบให้เกิดประโยชน์ในการสร้างภาพและบรรยากาศ ทำให้เกิดความลึกลับยิ่งขึ้น

ฉากนี้สามารถเห็นได้ว่ามีแค่ส่วนที่เป็นโครงสร้าง

ฉากที่เน้นความรู้สึก จะเห็นว่าไม่มีรูปร่างแน่นอน

ฉากที่มีความเฉพาะ บิดเบี้ยว

วิธีการวาดฉากและอุปกรณ์ที่ใช้

วิธีการวาดฉากละครมี 2 วิธีการ

การวาดฉากละครแนวตั้ง

คือ การระบายสีฉากโดยฉากจะตั้งอยู่บนพื้นและถูกยึดกับกำแพงหรือโครงสร้างอื่น

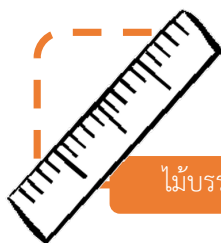
การวาดฉากละครแนวนอน

คือ การระบายสีฉากโดยนำฉากวางลงบนพื้นก่อน แล้วจึงนำมาติดตั้งโครงสร้างภายหลัง เป็นวิธีการนี้สามารถทำงานได้ง่ายที่สุด

อุปกรณ์ที่ใช้ในการวาดฉาก

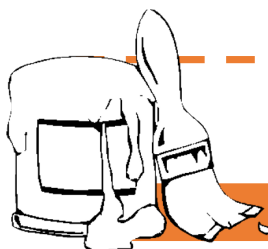
ดินสอ

ไม้บรรทัด

ดัดไม้เมตร

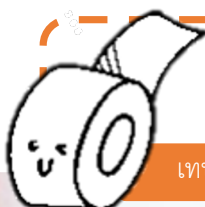
แปรงทาสี

พู่กัน

ถังน้ำ

เทปกาว

ผ้า

กระดาษเหลือใช้

Note.....

.....

.....

.....

วิธีสร้างจากเบื้องหลัง

สิ่งที่ควรคำนึงถึงเมื่อสร้างฉากรับเบื้องหลัง
มี 2 ประการ ได้แก่

ขนาด

- ฉากรับเบื้องหลังเปรียบเสมือนภาพวาดขนาดใหญ่ เพราะฉะนั้น ผู้ที่ทำฉากรับเบื้องหลังต้องวางแผนว่าจะต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ใดบ้างจำนวนมากน้อยเพียงใดเพื่อเพียงพอต่อการใช้งาน

รายละเอียด

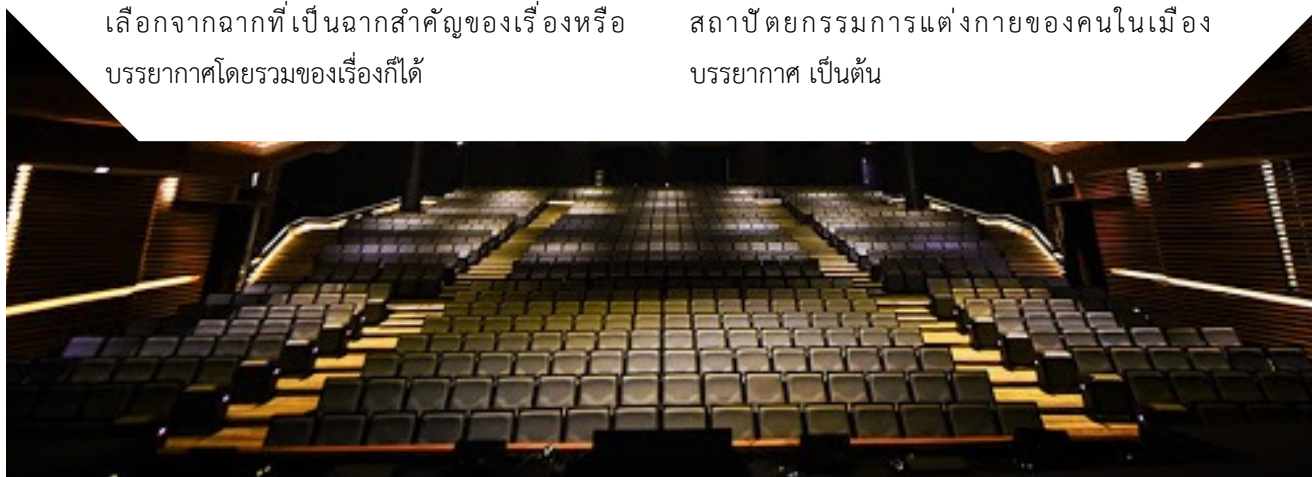
- เนื่องจากฉากรับเบื้องหลังเป็นภาพวาดขนาดใหญ่ ผู้ชมจะเห็นฉากจากระยะไกล เพราะฉะนั้นแล้ว รายละเอียดเล็กๆ ของภาพจำเป็นจะต้องถูกขยายให้ใหญ่ขึ้นเพื่อให้สามารถเห็นจากระยะไกล และจะต้องวางแผนให้ดีในเรื่องของการใช้สี เพราะสีบางสีเมื่อถูกแสงไฟตกกระทบอาจจะมองไม่เห็น

การวาดฉากรับเบื้องหลัง มีวิธีการสร้าง 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ออกแบบฉากรับเบื้องหลังขนาดจำลอง

- **ศึกษาบทละคร** ก่อนที่จะลงมือออกแบบฉากรับเบื้องหลังหรือ ส่วนประกอบอื่นๆ ในฉากละคร จะต้องศึกษาบทละครให้เข้าใจก่อน เช่น บรรยากาศของเรื่องเป็นอย่างไร มีองค์ประกอบอะไรบ้าง เป็นบทละครประเภทใด มีตัวละครสำคัญกี่ตัว เป็นต้น
- **เลือกฉากที่น่าสนใจ** เมื่อเข้าใจบทละครแล้วจึงเลือกฉากที่น่าสนใจที่ต้องการจะนำเสนอโดยอาจเลือกจากฉากที่เป็นฉากสำคัญของเรื่องหรือบรรยากาศโดยรวมของเรื่องก็ได้

- **การรวบรวมข้อมูลสำหรับการออกแบบ** เมื่อเลือกฉากที่สนใจได้แล้วจึงลงมือออกแบบโดยอาศัยข้อมูลจากบทละครและการสืบค้นเพิ่มเติม เช่น ต้องการวาดฉากรับเบื้องหลังจากบทละครที่เกี่ยวกับความบอยตามบทละครเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเมืองเล็กๆ กลางๆ ทะเลทรายในศตวรรษที่ 18 ผู้ทำฉากจึงต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับเมืองกลางทะเลทรายที่ความบอยอาศัยอยู่โดยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมการแต่งกายของคนในเมืองบรรยากาศ เป็นต้น

- สำรวจสถานที่และสภาพแวดล้อม

แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ขนาดของฉากรับเบื้องหลัง วัดขนาดของฉากรับเบื้องหลังของจริงเพื่อนำมาทำเป็นสัดส่วนที่ย่อลงมาแล้วเพื่อทำแบบร่างในกระดาษสถานที่สำรวจสถานที่บริเวณที่จะนำ ฉากรับไปตั้งว่าอยู่กลางแจ้ง (outdoor) หรืออยู่ภายในร่ม (indoor) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเลือกอุปกรณ์และสี

การวาดแบบร่าง (ขนาดจำลอง) ออกแบบฉากรับเบื้องหลังจากบทละครและข้อมูลที่รวบรวมมาได้ลงบนกระดาษตีตารางเพื่อกำหนดสัดส่วนภาพกำกับด้วยสัดส่วนย่อ

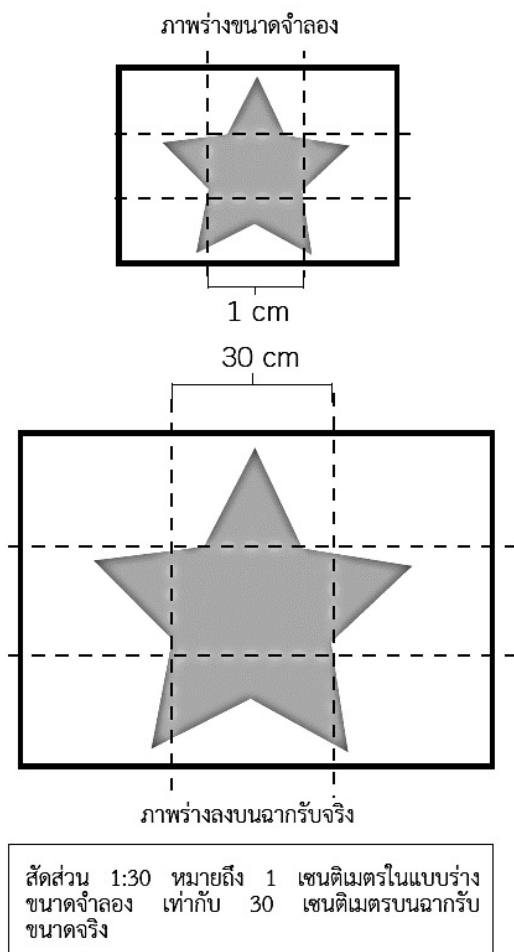
เวลา สำรวจแสงเงาภายในสถานที่ที่จะนำฉากรับไปตั้งในเวลาที่จะมีการแสดงเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเลือกสี และเทคนิคพิเศษอื่นๆ เช่น หากมีการแสดงในเวลากลางคืนจะต้องใช้ไฟสีใดจึงจะมองเห็นรายละเอียดของฉากรับจะต้องใช้ไฟที่ดวงในการทำให้ฉากสว่าง เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 การเตรียมพื้นผิวของฉากรับเบื้องหลังสำหรับวาดระบายสี

- **สำรวจความสมดุลของฉากรับ** ให้ลองตั้งฉากขึ้น หรือวางระนาบกับพื้น สำรวจดูว่าฉากรับเอียงหรือโป่งพองหรือไม่แล้วจึงซ่อมแซม
- **สำรวจพื้นผิว** หากเป็นฉากเก่าที่เคยใช้แล้วให้สำรวจดูว่ามีเศษเทปกาว ลวดเย็บกระดาษ ตะปู และเศษวัสดุอื่นๆ หรือไม่ ให้กำจัดออกให้หมดพยายามทำพื้นผิวของฉากรับเบื้องหลังให้เรียบที่สุด

- **ระบายสีพื้นหลัง** แบ่งออกเป็น 2 กรณี
 - หากพื้นผิวของฉากรับเป็นสีอื่นๆ ที่ไม่ใช่สีขาวหรือเป็นลวดลายใดๆ ให้ระบายสีขาวทับทั้งหมด
- *ยกเว้นต้องการสีของฉากรับแบบนั้นอยู่แล้ว
- หากพื้นผิวระบายด้วยสีขาวอยู่แล้วก็ไม่ต้องระบายเพิ่ม
 - การระบายสีพื้นหลังยังแยกออกเป็นอีกหลายประเภท เช่น การระบายสีเดียว การระบายสองสีไล่ระดับและอื่น ๆ เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 3 การร่างภาพลงบนฉากรับเบื้องหลังของจริงสี

การตีสเกล

คือ การตีเส้นตารางเพื่อบอกขอบเขตของภาพที่จะวาดลงบนฉากรับขนาดจริงโดยเส้นตารางที่ตีจะตีลงบนแบบร่างที่เป็นส่วนของฉากรับขนาดจริงและตีเส้นตารางเดียวกันนี้ลงบนฉากรับขนาดจริง โดยต้องกำกับมาตราส่วนของเส้นตารางให้ชัดเจน อธิบายดังรูป

การตีเส้นสเกลจะช่วยให้การวาดฉากรับเบื้องหลังง่ายขึ้น และคลาดเคลื่อนน้อยลงเนื่องจาก ภาพถูกแบ่งออกเป็นช่องเล็ก ๆ จึงทราบขอบเขตที่จะวาดและระบายสี

การร่างภาพด้วยดินสอบนฉากรับจริง
ร่างตามแบบร่างขนาดจำลองโดยดูตามเส้นตาราง ร่างเพียงโครงร่างคร่าว ๆ แต่ต้องเห็นรูปร่างชัดเจนร่างในส่วนของภาพที่มีขนาดใหญ่

ขั้นตอนที่ 4 ระบายสี

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงสำหรับการระบายสี
ฉากรับเบื้องหลัง

- สีเพียงพอสำหรับระบายสีพื้นที่หนึ่ง ๆ หรือไม่ โดยเฉพาะสีที่ต้องผสมเป็นพิเศษ เพราะการผสมใหม่อาจจะทำให้ไม่ได้สีเดิม
- มีอุปกรณ์พร้อมและเพียงพอเหมาะสมกับการระบายสีบนพื้นที่ขนาดใหญ่

การระบายสีมี 2 ขั้นตอน

การระบายสีด้วยการถมให้เต็ม

การระบายสีด้วยการถมให้เต็ม (.....) หมายถึง การระบายสีภาพโดยรวมทั้งหมดซึ่ง ได้แก่ รูปร่างของวัตถุทั้งหมด (.....) และ พื้นหลัง (.....)

การเก็บรายละเอียด

มี 2 ขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

- การเก็บรายละเอียดเส้น (.....) คือ การเน้นภาพในส่วนของเส้นต่าง ๆ เพื่อให้ภาพมีมิติ และแยกออกเป็นสัดส่วน เส้นในที่นี้ อาจหมายถึง ลวดลายที่เห็นชัดเจนทั้งลวดลายที่เป็นเส้นตรงและ เส้นโค้ง
- การเก็บรายละเอียดพื้นผิว (.....) คือ เทคนิคการระบายสีที่ทำให้เกิดลวดลายต่าง ๆ ทำให้ เกิดความลึกของพื้นผิวของฉากก่อให้เกิดพื้นผิวที่ เหมือนกับวัสดุในธรรมชาติที่สุด เช่น ลาย อิฐ หิน ต้นไม้

การแบ่งหน้าที่การดำจากรับเบื้องหลัง

ฝ่ายระบายสีฉาก (.....) มีหน้าที่แบ่งเอาไว้ชัดเจนโดยฝ่ายมาสีนี้จะทำงานร่วมกับ ผู้ออกแบบฉาก ฝ่ายหัวหน้างานทาสีฉากเรียกว่า shop foreman หรือ charge man โดยในทีมระบาย สีจะแบ่งหน้าที่ต่าง ๆ ดังนี้

Charge man ผู้รับผิดชอบงาน ประสานงานระหว่างผู้ออกแบบ และฝ่ายทาสี มีความรู้เรื่องการ ระบายสีดีเป็นผู้ที่สามารถให้ คำปรึกษาเรื่องระบายสีได้อย่าง ดี

Layout man เป็นผู้วางแผน งานและร่างรายละเอียดพื้นฐาน ซึ่งเป็น out line หรือรูปร่าง โดยรวมของตัวชิ้นงาน

Lay-in man หรือ filler เป็น ผู้ที่ลงสีฉากชั้นแรก และเติมสี ส่วนต่าง ๆ ตามที่กำหนด งาน ค่อนข้างง่าย เหมาะกับผู้มี ประสบการณ์ทำงานน้อย

Detail man เป็นผู้มีทักษะ และประสบการณ์ สูงมาก ทำงานเกี่ยวกับการตกแต่ง รายละเอียดทั้งหมด

Paint boy เป็นเจ้าหน้าที่รับ สังกัดทำหน้าที่ดูแลเครื่องมือ เครื่องใช้ ทำความสะอาด ทำ กาวและผสมสี

Note.....

.....
.....
.....
.....
.....